No. 2425 Zaterdag 5 Juli 1930. 47ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda, Tel. 507
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

C. P. I. M. en Handel.

In de laatste vergadering van de Kamer van Koophandel en Fabrieken alhier, werd na voorlezing van enkele missieven van Zijne Exc. den Gouverneur, door een der leden te sprake gebracht het plan, dat volgens geruchten die er gaan, bij de C. P. I. M. bestaat om voor haar employé's een commissariaat op te richten. Het lid aan het woord vroeg naar aanleiding van deze geruchten, of het niet raadzaam zou zijn, dat de Kamer dringende maatregelen nam, door de tusschenkomt van het Bestuur te verzoeken, teneinde zoover 't mogelijk is, door zijn invloed de uitvoering van dit plan, als het werkelijk bestaat, te voorkomen.

Een ander lid meende dat er geen reden bestond om deze vrees te koesteren daar de geruchten gebaseerd zijn enkel en alleen op de omstandigheid, dat de C. S. M. om gewichtige redenen zich verplicht heeft gezien de leverantie van levensmiddelen voor de schepen, te gunnen aan de firma Henderson; doch dat in elk geval de maatschappij vrij is om de maatregelen te nemen die zij nuttig oordeelt.

Waarop het eerste lid repliceerde, dat het volstrekt niet in zijn bedoeling lag de C. P. I. M. te willen beletten commissariaten op te richten, doch dat hij slechts, om de noodlottige gevolgen die zich op Aruba hadden voorgedaan, te voorkomen, de Kamer had willen voorstellen om zich tot het Bestuur te wenden ten einde tot een vriendschappelijke en gunstige oplossing te geraken.

Op verzoek van den Voorzitter, gaf daarna het lid dr. ESKES, (rechtskundig adviseur van de maatschappij) de volgende inlichtingen:

Volgens spr. bestaat er bij de C. P. I. M. volstrekt niet het plan om een commissariaat op de Isla op te richten.

De C. P. I M. heeft gemeend de beslissing te moeten nemen om de levering van levensmiddelen voor de schepen aan de firma Henderson te geven, omdat deze firma alle schepen der maatschappij in Engeland proviandeert, en nu de proviandeering van de schepen der C. S. M. verzocht heeft. Gezien de uitgebreide betrekkingen die op andere markten tusschen beide maatschappijen bestaan, en de omstandigheid dat de proviandeering door Henderson een belangrijke besparing voor de C. P. I. M. beteekent, kon deze wel niet aarzelen om de leverantie aan genoemde firma te gunnen. Dit besluit echter treft in geenen deele den handel in het algemeen, doch slechts een paar kooplieden, die sinds jaren reeds belangrijke zaken met de C. S. M. hebben gedaan, en daar een aardig duitje aan verdiend hebben.

Het contract met de firma Henderson aangegaan verbiedt echter om te leveren aan schepen door de maatschappij gecharterd.

Deze zijn verplicht hun waren te koopen in de winkels van Willemstad.

Wat het Commissariaat betreft, zegt spr. dat het bestuur van de C. P. I. M. nooit eraan gedacht heeft noch er aan denkt om er een op te richten. 't Is waar, er bestaat een barbierszaak, welks eigenaar vergunning heeft om enkele artikelen te verkoopen; deze zaak echter bestaat reeds sinds jaren en is zeer beperkt. Nooit heeft de maatschappij haar employé's verplicht daar hun inkoopen te doen, en is ook niet van plan ze daartoe te verplichten. Op Aruba zijn de omstandigheden geheel verschillend; daar moesten de employé's, om een kleinigheid te koopen, soms een grooten afstand afleggen en dan nog dikwijls, naar spr. vernomen heeft, duur betalen.

* * *

De heer ESKES veroorloove ons wel een paar vriendelijke opmerkingen, die wij in 't algemeen belang ten beste meenen te moeten geven. Spreker zegt:

1o. dat, de Maatschappij de leverantie gegund heeft aan Henderson, omdat deze firma in Engeland aan alle schepen van de Maatschappij levert.

Volgens inlichtingen, die wij hebben, is 't niet Henderson alleen, die de schepen van de Anglo-Saxon proviandeert in Engeland, doch zijn er twee of drie verschillende firma's. En al zou hij alleen aan alle schepen in Engeland leveren, dan is dit nog geen reden, dunkt ons, om hem hier ook de leverantie te geven, ten nadeele van onzen handel. In Singapore is de lokale shipchandler aan de schepen blijven leveren, toen de Mij. een jaar of tien terug de voeding overnam van de Kapiteins. In Maracaibo, hebben wij vernomen, dat dezelfde leveranciers, die 't nu doen, de schepen blijven voorzien van versche waren.

Alleen Curaçao, dus, wordt er buitengelaten. Waarom, weten wij niet!

2o. dat Henderson gesolliciteerd heeft om ook hier aan de vloot te leveren, en door de levering aan deze firma te geven, de Maatschappij een aanzienlijke besparing zou verkrijgen.

Wij hebben gehoord, dat de kooplieden van hier ook gesolliciteerd hebben, doch nimmer werd hun de gelegenheid geboden om mee te dingen. Als zij ook mochten leveren, had de Mij. misschien dezelfde besparing kunnen doen, en tegelijk Nederlandsche firma's begunstigen.

3o. dat de beslissing van de Mij. niet den handel in 't algemeen affecteert, doch enkel een paar kooplieden, die belangrijke zaken met de C. S. M gedaan hebben met zeer voordeelige resultaten.

Volgens onze meening wordt wel degelijk de handel door de genomen beslissing troffen, en speciaal de Nederl. Industrie. Als de Mij. zelf het voorbeeld geeft om een vreemde firma te bevoorrechten, dan zal deze vanzelf aan haar eigen land de voorkeur geven, en niet alle mogelijke artikelen uit Nederland bestellen, wat tot nog toe met onze kooplieden het geval is. Wat betreft het gezegde van Dr. Eskes, dat die paar kooplieden met zeer voordeelige resultaten zaken gedaan hebben met de C. S. M., mogen wij opmerken, dat kooplieden zich niet gevestigd hebben voor de liefhebberij. Natuurlijk moesten zij winst maken op hun waar; evenwel hebben zij niet met de C. S. M. zaken gedaan, maar met de Kapiteins, die voor de voeding moesten zorgen, en konden koopen waar zij verkozen. Thans hebben wij het bewijs, dat wanneer de zaken van de C. S. M. afhangen, ze in handen komen van een vreemde firma!

4o. dat Henderson niet mag leveren aan de schepen door de Maatschappij gecharteerd.

Groot voordeel voor Willemstad zien we in dit verbod niet, want, volgens informaties, betrekken deze schepen heel weinig hier. Nu en dan bestellen ze wat en meestal versche waren.

5o. dat de Mij. niet van plan is een commissariaat op te richten op Emmastad, ook niet in de toekomst.

De Maatschappij heeft op Emmastad haar eigen toko, (door Henderson gedreven) om aan de employé's te leveren; zij gaat nu zelf de schepen proviandeeren (door Henderson), eenige luxe artikelen mogen daar verkocht worden. Er moet niet veel bijkomen, dunkt ons, om een commissiaraat er van te maken! 't Is alleen maar een kwestie van benaming.

Ten slotte nog een algemeene opmerking:

Hoe meer de maatschappij en het volk elkander trachten te vinden, des te beter wordt het algemeen belang gediend; — hetgeen weer ten goede komt aan de algemeene welvaart, algemeene tevredenheid, rust en orde.

Dit geldt zoowel op 't gebied van den handel, werkverschaffing als sociaal leven.

Doch om elkander te vinden, en door 't vinden elkanders goede hoedanigheden te waardeeren, moet men beginnen met elkaar te zoeken en niet een scheidsmuur op te trekken tusschen beiden. Als het waar is, dat de maatschappij door de vestiging alhier zekere zedelijke verplichtingen heeft ten opzichte van land en volk, dan lijkt 't ons een averechtsch systeem en een averechtsche politiek, het volk, op welks sympathie en medewerking men in vele gevallen is aangewezen, en die toch zeker door de maatschappij op prijs gesteld worden, steeds meer en meer uit te schakelen, zoowel wat handel als werkverschaffing betreft.

Natuurlijk moet de samenwerking van beide kanten komen, en is er van beide kanten een flinke dosis goeden wil noodig.

Met dien goeden wil is er veel te bereiken in 't belang van de algemeene welvaart, die wij steeds op 't oog moeten hebben.

Laten wij hopen dat wanneer deze kwestie in den Kolonialen Raad ter tafel komt, er meer tastbare resultaten te boeken zullen zijn, dan door de besprekingen in de Kamer van Koophandel.

Wachter, wat is er van den nacht?

(*Ingezonden.*)

III.

Onder de ridenda, die in de laatste tijden, de politieke hoofdschotel in onze samenleving vormen, is niet in 't minst de belastika opgedischt.

Als overbekend mag worden aangenomen, dat over 't algemeen de groote massa der menschen meer geneigd is om te nemen, dan om te geven; ook al zou de groote meerderheid der menschen, bij nader overweging en nuchtere beschouwing der zaken, het belasting betalen als iets dat tot de goede plichten der burgers behoort in elke geordende maatschappij, moeten beamen.

Vraag aan een man, die op een gegeven oogenblik z'n ongenoegen te kennen geeft, met een door de wet gesteunde aanslag, welke deugdelijke motieven hij weet aan te voeren tegen het belasting betalen, dan zal het antwoord op deze vraag meestal op zichzelf niets uit te staan hebben met het wezen der inkomsten van iedere geordende maatschappij.

De verwijten die geslingerd worden naar het hoofd van den z'n plicht doenden ambtenaar, en geheel buiten den werkkring en de ambitie van den ontvanger vallen, zijn legio. De een uit zijn ergernis over 't feit, dat de voorbereidende werkzaamheden bij elk nieuw uit te voeren werk, zulke schrikbarende sommen gelds kosten; de ander dat sommige afdeelingen in de landshuishouding te roekeloos met 's lands gelden omspringen, — of zooals ze zeggen, de resultaten van zulke departementen nog steeds op zich laten wachten.

Welken zin heeft het te praten b.v. over onvoldoende medewerking van den Gezondheidsdienst bij bevalling en hygiënische burger-voorlichting, — dat de water- en lichtvoorziening in dit land van monopolische wetgeving veel te duur is en boven de draagkracht van den minderen man. Me dunkt, waarde lezer, dat de taak en roeping van den ontvanger op heel ander terrein gelegen is. We mogen zeggen: de ontvangers van een land zien de burgers graag en de meerderheid der burgers zullen nooit zeggen, dat de post van „Ontvanger" in een geordende maatschappij overbodig is.

De ontvanger toch is belast met het bepalen der oogenschijnlijke waarde der goederen, die in een land onder de belastingwet vallen. Hij zorgt voor de correcte inning der verschuldigde rechten, (waarop de staat van de burgers recht heeft) die nagenoeg de stimulant vormen van de instandhouding van den goeden naam en eer van 't land, — zoowel binnen als buiten 't gebied. Hij is belast met het voeren van een deugdelijke en betrouwbare administratie, waaruit de burgers op zekere tijdstippen van 't jaar hun conclusies kunnen trekken omtrent de ontwikkeling en den gang van zaken, in 't verleden, heden en de toekomst.

't Is waar, de aard van 't beroep van ontvanger — en dit geldt voor alle landsdienaren die met de bevolking in aanraking komen — eischt dat hij door een juiste en objectieve toepassing in den geest van de wet, niet alleen den goeden naam van 't Gouvernement hoog houdt; maar zulks is ook in 't directe belang van de gemeenschap; want in een land waar de handel gehandicapt wordt door overdreven en fanatiek belasting-voeren, voelen de burgers het dubbel en dwars aan de lijve wat het beteekenen wil onder omstandigheden te leven, die aan het haven- en handelswezen van 't land een internationalen ongunstigen naam hebben bezorgd. Zoo voortredeneerende kan gevoeglijk gezegd worden, dat de burgers van een land er niet zijn om de ambtenaren, maar veeleer het omgekeerde. Daarom kunnen niet alle burgers ambtenaren zijn; doch allen kunnen ambtenaren-burgers worden.

De burgers van hun kant hebben den duren plicht, indien zij zich zelf respecteeren, en prijs stellen op de instandhouding van een geordende maatschappij, om de ambtenaren goed te bejegenen; opdat ook bij de ambtenaren met den dag het besef groeie, van zijn roeping als trouwe dienaar van de gemeenschap, om aan de hand van bestaande wetgeving, een in allen deele ten nutte van de burgers en van de groeiende beteekenis van 't land goed, degelijk functioneeren der staatsmachine te creëeren.

Ziedaar de taak van een ambtenaar in een land waar de burgers des Meesters woord: — „Geef den Keizer wat des Keizers is," — niet als een last beschouwen, en waar de ambtenaren niet euvel gaan aan brooddronkenheid om gemeenschap's goed als hun eigendom te beschouwen.

Aan den anderen kant zijn de ambtenaren de minst bedeelden in de laatste jaren van snelle opkomst, — en groote duurte van levensbehoeften.

Wel zijn in den loop der jaren millioenen en nog eens millioenen door hun hun gepresteerden arbeid in 'slands kas gevloeid; maar zooals gezegd, onder de ontwikkeling van zaken in 't land, zoowel als door de toenemende verhooging van den levensstandaard, als gevolg van die opkomst hebben zij onder de meest ongunstige condities geleefd, — daar de verhoogingen zijdens 't Gouvernement op hun gage in de verste verte geen gelijken tred hielden met de schrikbarende stijging der kosten van levensonderhoud.

Voor wie de levensomstandigheden kent, waaronder de kleine ambtenaren op Curaçao leven, is het geen geheim meer, dat de bejegening van 't Gouvernement ten opzichte van de kleine ambtenaren — behalve politie en militairen natuurlijk — niet geschikt is om een geest van tevredenheid en samenwerking teweeg te brengen.

Om een greep te doen uit de groote hoop: Daar heb je b.v. de kerkmuis van 's lands huis houding, de kommiezen (hulp-) bij de belastingen, die naar wij uit goede bron vernemen, niet minder dan ± 392 uren (8 uren p. d. voor 't Gouv. inbegrepen) iedere maand moeten arbeiden, alvorens zij een fatsoenlijk maandloon kunnen verdienen.

Voeg daarbij, dat de Directie der belastingen vooral in de laatste maanden ijverig bezig is den dienst te verzwaren, door het inveeren van verplichtende bepalingen, welke zeker aan een ordelijke dienstverrichting ten goede komen, maar die niettemin ontevredenheid wekken onder het personeel wegens de wanverhouding tusschen arbeid en belooning; immers een verzwaring van dienst, een grooter verspilling van werkkracht en energie van de slecht betaalde dienaren des lands.

Wij denken er niet aan om, waar de Directie der Belastingen meent in 't belang van een goed functioneeren van den belastingdienst, nieuwe en verzwarende regelingen en orders in 't leven te moeten roepen of derzelver naleving te eischen, eenige op- of aanmerking te maken; want hebben wij niet zelve zooeven gezegd, dat een correct functioneeren der landsdiensten een algemeen volksbelang is? Wij willen slechts erop wijzen, dat het tot een rechtvaardig beleid behoort, om met het streven naar beter arbeidsprestatie ook vanzelfsprekend een betere en menschelijker belooning te doen gepaard gaan.

Men zij indachtig, dat de Commiezen de stimulant vormen van de inkomsten, en dat wanneer het Gouvernement den goeden wil daadwerkelijk toont om aan deze menschen wat levensgeluk te bezorgen, zij van zelf in de omstandigheden komen te verkeeren om zich altijd netjes te kleeden, wat van zeer groot belang is voor den goeden naam van 't Gouvernementeel op Curaçao. (Nochthans eischt de chef onder deze precaire omstandigheden prompte kleedij iederen dag.)

Er wordt gezegd, (wijzende op de verbetering in de militaire politiedienst) dat zoolang er geen Hollanders - Commiezen komen, er geen verbetering van den socialen noch financieelen toestand voor deze greep ambtenaren te verwachten is. Maar wij voor ons gelooven niet, dat onze huidige

Gouverneur en onze algemeen geachte Administrateur van Financiën, mank gaan aan wat men noemt: kleur-achteruitstelling — kleurbetalingen of kleurbevoorrechting! Dat *zij ook* den zedelijken moed hebben, om in „De West" het bewijs te leveren, dat onder het Nederlandsche Gouvernement geen plaats is voor verkapte slavernij. Immers, het staat in de grondwet in klare letteren te lezen:

„Slavernij wordt niet in eenig Gebiedsdeel van Nederland geduld."

Neen! er is plaats voor alle burgers zonder onderscheid van ras, kleur of stand onder den hemel van 't gebiedsconvooi van groot-Nederland. Schreef niet een Nederlander, Ds. Hoekstra, bij de oprichting van 't Nieuwsblad „De West", met een kleine uitbreiding van 't begrip het volgende „De bloei en welvaart van West-Indië is evenmin een zuiver West- als Nederlandsch belang. De belangen van Holland en West-Indië kruisen elkaar.

Op dit kruispunt moeten wij elkaar de hand reiken. Daar moeten wij een gemeenschappelijk ideaal vinden en lief krijgen."

Zoo zij het en niet anders!

EEN WEST - NEDERLANDER

Slot volgt.

Flesschenwerperij.

(Aangeboden.)

De moeilijkheid zich te ontdoen van leege flesschen wordt hier door velen op zeer eenvoudige wijze opgelost door ze op ieder willekeurig oogenblik en dan meestal op de meest ongeschikte plaatsen weg te gooien. De openbare wegen schijnen zich daartoe bij uitstek te leenen; rijdende langs de buitenwegen treft men dan ook herhaaldelijk leege fleschjes aan die vermoedelijk wel afkomstig zijn van passagiers uit de auto's of trucks, die aldaar passeerden.

Wat nu zijn de bezwaren hiertegen? Een achteloos weggeworpen hard voorwerp, zooals een flesch nu eenmaal is, kan als het iemand raakt ernstige gevolgen met zich brengen. De weggegooide flesch heeft dezelfde voorwaartsche snelheid als de auto waaruit ze wordt gegooid en het treffen van mensch of dier moet, zij het dan ook niet steeds levensgevaarlijk, dan toch in ieder geval een zeer onprettige uitwerking veroorzaken.

Maar ook al wordt niemand getroffen, een leege flesch op den weg kan ook materieele schade berokkenen. Ik heb hierbij speciaal het oog op autobanden. In veel gevallen zal men, een flesch niet opmerkende daar overheen rijden met het noodlottige gevolg van breken der flesch, een scheur in de banden, oponthoud van verwisseling of plakken en dergelijke onaangenaamheden daaraan verbonden. Hoe vaak ziet men niet chauffeurs langs den weg staan, zwoegende aan defecte banden; wie zegt ons hoe dikwijls zij dit te danken hebben aan een zonder daarbij te denken weggegooid fleschje? Een in de buitenband ontstaan, soms nietig scheurtje, doet de waarde van dien band sterk dalen; immers water en stof kunnen daar naar binnen dringen met als gevolg, een ontijdig waardeloos worden van buiten- en binnenband.

In de derde plaats komt hierbij het ontsierende en vieze aanzicht, dat op den openbaren weg deponeeren van flesschen en afval aan het landschap geeft. Wij allen zijn er op gesteld, dat onze huizen en koralen er helder en zindelijk uitzien; waarom zouden we er dan ook niet voor zorgen dat onze publieke plaatsen als wegen, straten en pleinen er opgeruimd en netjes uitzien?

In menig opzicht heeft Curaçao den naam van zindelijk te zijn: besmettelijke ziekten komen zeer weinig voor, de huizen zitten goed in de verf, maar nog steeds schijnen er sommigen te zijn die er niets in vinden de wegen te bezaaien met leege flesschen.

Weliswaar kost het aan sommigen eenige aandacht en goeden wil er zich aan te gewennen, de flesschen waarin men zijn drinken heeft meegevoerd te deponeeren op een meer geschikte plaats, maar met ons aller samenwerking is er veel te bereiken om te komen tot een aanzienlijker aanblik van onze wegen en tot besparing van kosten en tijd voor hen, die wel eens een auto berijden of er van gebruik maken. Van Gouvernementswege schijnt men genoemd euvel met kracht te willen herstellen; orders tot opruiming zijn gegeven, plaatsen waar afval en vuil worden gestort zijn aangewezen en het aantal dier plaatsen zal worden uitgebreid; streng politie-toezicht is geboden, maar is een behoorlijke medewerking hetzij direct, hetzij indirect van ons niet veel beter en aangenamer dan b. v. een verordening waarbij het verboden zou zijn flesschen bij zich te hebben in auto's en trucks? Een dergelijke verordening kan gemakkelijk worden voorkomen, door haar nog vóór zij er is overbodig te maken.

INGEZONDEN.

Aruba, 28 Juni 1920.

M. d. R.

U zou mij ten zeerste verplichten onderstaand epistel is Uw zeer gewaardeerd blad te willen doen opnemen.

Bij voorbaat betuig ik U mijn beleefden dank.

Sinds den 8sten Juli 1929 is er bijkans een jaar verstreken dat te Aruba een detachement Militairen aankwam, bestaande uit een Detachements-Commandant, den eersten Luitenant L. F. WEYERMAN, den adj. onder-officier W. A. SPREEUW en 40 manschappen, ter vervanging van de eerste troep die uit Suriname tijdelijk was uitgezonden, om over de belangen der op dit eiland gevestigde inwoners te waken en tevens de eer van het Nederlandsch Gezag hoog te houden.

Men voelde zich eenigszins ongerust in die woelige dagen, omdat men zich niet veilig waande na het opstootje te Curaçao, en men haalde ruimer adem bij het besef dat er over de veiligheid van de bevolking mannen waren aangesteld, die zich zouden gegeven en opofferen, indien de Eer van de Kroon zulks eischte en de veiligheid der burgerij zulks vorderde.

Als wij dan een terugblik werpen in het verleden en nagaan onder welke omstandigheden deze lieden tot ons kwamen, dan kan niemand tegenspreken dat zij aanspraak hebben op de algeheele achting van de bevolking; want het bevel tot vertrek werd onverwacht gegeven, toen zij nauwelijks van de Oost in Nederland terugkwamen, om na volbrachten dienst de welverdiende rust te genieten in eigen kring, bij eigen haard, onder familieleden, vrienden en bekenden.

En in plaats daarvan kregen zij bevel om zich in te schepen met bestemming naar Curacao, om in een geheel ander milieu van menschen, een tot toen nog onbekende atmosfeer, geheel vreemd aan de zeden, taal en gewoonten in dezen nieuwen werkkring, werkzaam te zijn.

Maar die last moest worden uitgevoerd, omdat de Militaire traditie eenmaal geen tegenspraak duldt.

Zij kwamen en ontmoetten een bonte mengeling van lieden met eigenaardige begrippen, eigenaardige levensopvattingen en een geheel vreemd klimaat. Dit alles zou reeds genoeg geweest zijn om onmiddellijk den geest en de energie in hen te dooden.

Doch zij wisten dat zij zich van hunne taak moesten kwijten.

Hoe is dit geschied?

Als katten in een vreemd pakhuis, onvoorbereid, oningewijd in de politioneele verordeningen in dit gebiedsdeel, moest hun arbeid worden aangevat.

Hoe hebben zij zich gedragen?

Wat is er verricht geworden? Ziehier het antwoord

Hun gedrag kan niet anders dan voorbeeldig worden genoemd, omdat, onbekendheid met de zeden, taal en gewoonten van het volk, met ook onder dat volk wemelende vreemde naties, vaak oorzaak kon zijn geweest om den stoot te geven tot wrevel, *vooral* wanneer onder eene heterogene bevolking zoo als op Aruba andere denkbeelden en andere opvattingen bestaan, geheel vreemd aan het karakter en de inzichten van den Hollander.

En als oningewijde Politiemannen is het een toer geweest *dien* geest er in te houden, welke thans op Aruba heerscht. Er zijn goede diensten gepresteerd.

Vanzelve is het begrijpelijk dat er nu en dan handelend moest worden opgetreden. Dank je de koekoek, ze waren toch niet uitgezonden om als modepoppen te worden uitgestald.

Men heeft tevredenheid weten te bewaren. Het optreden was voorzichtig. Misschien soms *al* te voorzichtig.

Maar het Gezag is hoog gehouden. Er bestaat ontzag voor de Overheid. Het Gezag is aangegroeid daarmede.

En zulk een optreden noemt elk verstandig mensch voorbeeldig. M. d. R. Mogen hunne opvolgers dezelfde richting volgen.

Nauwelijks waren de manschappen aangekomen of Luitenant Weyerman nam als eerste taak onderhanden de telefoon-verbinding tusschen Oranjestad en San Nicolaas, een traject van 22 K.M.

Daarna kwam de onderlinge verbinding der Landskantoren aan de beurt. Het was geen makkelijke taak.

Toch werd dit werk zonder morren spoedig uitgevoerd, niettegenstaande de Militairen eigenhandig de zware palen over heuvels en dalen hebben moeten sjouwen, met spade, schop en houweel kuilen graven in den overharden steengrond, om die palen overeind te stellen en daarna in de brandende zon de lijn spannen over dat traject van 22 K.M.

En vandaag heeft de Burgerij er pleizier van, want de communicatie bestaat er. Door wie? Door de Militairen.

En wie begrijpen wil wat het beteekent voor den kersverschen Europeaan in een tropenzon (zooals op Aruba) handenarbeid te verrichten, zal moeten toegeven dat er wel degelijk gewerkt is geworden.

En over de bewaking van de stad en omgeving!

Hoe is die geschied?

Er waren gedurende het tijdvak dat de Militaire Potitie aangesteld was slechts twee gevallen van doodslag.

De Rechter strafte den eene met vier maanden gevangenisstraf en den andere werd vier jaren gevangenisstraf, omdat bij het verhoor gebleken was, dat in beide gelegenheden meer van zelfverdediging sprake was dan van zucht tot of lust naar moord.

Diefstallen kwamen sporadisch voor.

Over het algemeen was er orde en rust. Een en ander door het goed optreden der politie, waardoor strafbare feiten werden voorkomen.

Het is zeker niet misplaatst een woord van hulde te brengen aan den Chef Detachements-Commandant, den 1sten Luitenant L. F. Weyerman, die zich in betrekkelijk korten tijd heeft weten in te werken in Bestuurszaken en de menschen leeren kennen.

De goede geest onder de Militairen vindt dan ook alleen zijn oorsprong in de leiding van dezen Chef.

In alle opzichten heeft hij bewezen een „gentleman' te zijn, bij al zijne handelingen steeds rechtvaardig optredend zonder personen met zaken te verwarren.

Zijn optreden als Leider van de Politie zal stellig in het geheugen der bevolking blijven bestaan.

Nu over de regeling van den Vreemdelingendienst.

Het is ontegenzeggelijk een feit, dat deze dienst op Aruba tot in de fijnste puntjes volmaakt mag worden genoemd.

Niets ontsnapt het wakend oog van dit Departement.

En dan mag ook niet vergeten, dat den Chef dezer afdeeling, de adj. onder-officier W. A. Spreeuw voorzeker een woord van lof toekomt voor de humane wijze waarop hij met het Publiek wist om te springen, zonder uit het oog te verliezen de groote verantwoordelijkheid die met deze betrekking gepaard gaat. Hij heeft zijn plicht met nauwgezetheid vervuld, hoe moeilijk ook uit den aard der zaak in dezen tak van dienst tevredenheid geoogst kan worden.

And last but not least ..... De manschappen.

Wanneer men een balans opmaakt zal ontegensprekelijk de schaal overhellen naar den kant van algemeene waardeering.

Zag de bevolking deze troep lieden hier aankomen op den 8sten Juli 1929 als hare beschermers, dan eischt de welvoegelijkheid, hun bij het aanstaand vertrek ook een afscheidswoord toe te voegen.

Ik aanvaard deze taak, een zeer aangename.

Welnu Jongens! Gij gaat heen naar Uw Vaderland, ons Moederland.

Wij zijn kinderen van dezelfde ouders.

Moge U allen na een voorspoedige reis een behouden thuiskomst zijn beschoren, waar gereed staan om U met open armen te ontvangen, degenen, van wier zijde Gij zoo bruusk zijt weggehaald om hier ver van de Uwen voor ons te waken en ons te behoeden.

Gij hebt Uw plicht gedaan. Moget Gij zoete rust na Uwen arbeid smaken. Wij danken U. L. H. C.

Van Aruba.

Aruba den 1en Juli 1930.

Aan den Heer Redacteur van de Amigoe di Curaçao.

Curaçao.

Mijnheer de Redacteur.

Met verwondering heb ik uit uw blad kennis genomen van het schrijven van Luitenant Weyerman, die op den vooravond van zijn vertrek den moed heeft kunnen vinden eenige insinuaties aan het adres van uw „correspondenten" te lanceeren.

Ik breng U mijn dank, Mijnheer de Redacteur, voor de enkele kleine opmerkingen waarmede U den Heer W. op zijn plaats heeft gezet en waarmede U hem tevens op ontwijfelbare manier te kennen heeft gegeven welke waarde U aan zijn stuk hecht.

Veroorloof mij aan uwe opmerkingen nog het volgende toe te voegen.

Als correspondent van uw geacht blad heb ik U tot heden nooit een bericht doen toekomen dat niet den toets der waarheid kon doorstaan. Ik tart den Heer Weyerman om het tegendeel te bewijzen.

Had het bestuur, zooals U terecht opmerkt, de klachten die er waren au sérieux genomen, dan was het zeker tot de conclusie gekomen dat de kern voor de onaangenaamheden niet zoozeer bij de manschappen, maar meer speciaal bij de leiding te vinden was. Wat toch te zeggen van een Chef die klachten en kritiek over de fouten van zijne ondergeschikten als amusante verhalen beschouwt, en daarbij uwe correspondenten voor weinig minder dan leugenaars uitmaakt. Een dergelijke mentaliteit kan niet anders dan een verderfelijke invloed op deze ondergeschikten uitoefenen.

Ik ben ervan overtuigd dat het vertrek van den heer Weyerman de verhouding tusschen politie en burgerij zeer ten goede zal komen.

Bij de prettige uurtjes die hij gehad heeft hoop ik hem heden nog een paar extra prettige te hebben bezorgd.

Mijnheer de Redacteur, doe mij het genoegen dit schrijven in Uw geacht blad op te nemen.

Bij voorbaat mijn dank.

Uw Aruba-correspondent.

Mijnheer de Redacteur,

Zooals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten.

In een in „La Prensa" van den 13den Juni No. 131, voorkomend artikel tracht de Heer J. H. Eman een mijner „Spoedberichten" in de „Amigoe di Curaçao" *scheef* te zetten, nl. het geval Politie met den Heer R. C., waarin stond: Politie tracteerde R. C. op gummistok enz. De Heer Eman schreef aldus:

„Niet wegens hard rijden werd de Heer R. C. in verzekerde bewaring gebracht, *noch is hij met gummistok geslagen geworden*".

Mijnheer Eman wil 't laten voorkomen dat R. C. niet geslagen werd; dus heeft volgens hem „Pionier" dat nieuws zoo maar uit de lucht gegrepen.

Ik zal hieraan niet te veel woorden verspillen, slechts wil ik het volgende aan de beoordeeling van het lezende publiek onderwerpen, nl:

Mijnheer Eman beweert dat R. C, niet geslagen werd; en ik zeg daartegenover (gelijk ik geschreven heb). dat ik positief zeker weet, dat R. C. aan landraad Dr. Arends onder wiens behandeling hij (R. C.) was, verklaard heeft, dat hij *wel* geslagen werd door de Politie; het komt er heelemaal niet op aan of hij met gummistok, of stoel of wie weet wat geslagen werd, doch geslagen werd hij zeker, volgens verklaring aan den Dr., aan wien hij den volgenden morgen zijn (R. C.) gezwollen wang liet zien. Mijnheer Eman, waar blijft U nou?

Summa summarum, zijn er nu twee mogelijkheden, nl.:

1o. Of de Heer R. C. in het nauw gedreven, ziet zich verplicht om te ontkennen.

2o. Of de Heer Eman fantaseert op groote schaal en schrijft dus klakkeloos neer, iets wat bezijden de waarheid is; wat ook niet onmogelijk is.

Verder schrijft de Heer Eman:

„Wij zelven hebben klachten over de Politie voorgebracht, echter zulken, die naar onze meening, niet zonder grond waren; daarentegen hebben wij ondervonden, dat er ook zoo maar klakkeloos tegen de Politie gesproken wordt."

Mijnheer Eman, mag ik U in herinnering brengen, dat in de laatste Politie-Raad door U bijgewoond, toen er sprake was van klachten over de Politie, U het woord *„bende"* gebezigd hebt, iets wat zeker in het Hollandsch niet erg flatteerend voor het corps is; of wij zullen moeten aannemen dat U de portée van het woord „bende" niet snapt.

Dat er volgens den Heer Eman „zoo maar klakkeloos gesproken wordt" is iets wat indruischt tegen de waarheid en 't is alom bekend dat er genoeg gegronde klachten bestaan, niet tegen het corps, maar tegen diegenen die niets afweten van politie-dienst; en als mijnheer Eman de Amigoe van den 28sten Juni consulteert, (zie correspondentie), dan zal dit voor den Heer Eman duidelijk zijn, waar Luitenant Weyerman door de Redactie op zijn plaats wordt gezet

Met beleefden dank voor de verleende plaatsruimte.

Hoogachtend,
PIONIER.

Aruba 1 Juli 1930.

Mijnheer de Redacteur,

Mea culpa, mea maxima culpa.

Volgens „Amigoe" van den 28sten Juni, is luitenant Weyerman zoo vriendelijk geweest, de Arubaansche correspondenten te betitelen als eigenaars van lange duimen.

Mijnheer de Redacteur, alhoewel U reeds, Z. Ed., op den vinger tikte naar aanleiding van het geschrevene, wil ik een paar woorden eraan toevoegen nl.:

Of de Luitenant is op de hoogte van Politie-accidenten en volkomen doordrongen van de ongeschiktheid als politie, van enkele zijner manschappen en tracht tevergeefs met een smoesje het zaakje goed te praten, òf Z. Ed. onkundig met de wet, ziet niets bijzonders in het feit van huis binnen dringen enz.

Intusschen hopen wij dat de opvolger van luitenant Weyerman iemand zal zijn, die naar billijkheid zal weten op te treden, die de wet kent en dus iemand die zijn ondergeschikten zoo zal weten te trainen, dat verdere onaangenaamheden voorkomen worden, en die dus the right man in the right place zal zijn.

Mijnheer de Redacteur, wij kunnen niet nalaten het vertrekkend corps vaarwel te zeggen en onzen dank te betuigen aan al diegenen die iets goeds presteerden en vooral Adjudant Spreeuw roepen wij een welgemeend vaarwel toe, en spreken den wensch uit, dat het adjudant Spreeuw, die zeer zeker de sympathie van de bevolking geniet, steeds goed moge gaan.

Hoogachtend,
PIONIER.

Aruba 1 Juli 1930.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Mgr. Vuylsteke.

Ofschoon de genezing van Mgr. VUYLSTEKE goede vorderingen maakt, en er gegronde hoop bestaat dat Mgr. over enkele weken uit zijn gipsverband zal verlost worden, begint het steeds onbeweeglijk daarneer liggen Mgr. toch zwaar te vallen, vooral daar Mgr. al sinds een week, juist ten gevolge van het stijf en onbeweeglijk liggen, zeer gekweld wordt door pijnlijke zweren op schouderblad en rug. Dat dit met een lichte temperatuursverhooging gepaard gaat, en het Mgr. zeer moeilijk maakt om te rusten, is te begrijpen.

Laten we vurig bidden, dat O. L. Heer en de H. Theresia, het kruis van Mgr. wat verlichten mogen, en Mgr. een spoedig herstel schenken.

Zilveren Professiefeest.

Woensdag ll. vierde Zuster HUNEGONDA op Habay haar Zilveren Professiefeest.

Hoe schoon en rijk is het leven van iemand die zich geheel al geeft, ter liefde van God, aan den dienst van anderen. Want de mensch is niet grooter, naarmate hij meer bezit en meer ontvangen heeft, maar naarmate hij meer geeft. Zuster Hunegonda heeft zich geheel gegeven en blijft zich dagelijks geven in 't verborgen, ongezien door 't oog der menschen, maar niet door God.

Met welk een welbehagen, zal de Goede God op zulk een leven neerzien, en het overstelpen met den rijkdom van zijn goddelijke gaven!

Welk een reden tot innige dankbaarheid en grooten jubel!

Van harte wenschen wij Zuster HUNEGONDA geluk met haar Zilveren Professiefeest, daarbij de hoop uitsprekende dat de Goede, God haar moge blijven zegenen, om nog gedurende vele jaren haar leven van offer en arbeid, te mogen voortzetten, tot glorie van God.

Rector C. J. Zwijsen. ✠

4 Juni overleed te Roosmalen de zeereerw. Rector C. J. ZWIJSEN in den leeftijd van 71 jaar.

Cornelis Joannes Zwijsen, een neef van Mgr. J. Zwijsen, werd 19 December 1858 te 's Hertogenbosch geboren. Hij studeerde aanvankelijk aan de toenmalige Latijnsche school „Ruwenberg" en trad op 17-jarigen leeftijd in de Congregatie van O. L. Vrouw Moeder van Barmhartigheid, te Tilburg, welke toen nog bestond uit priesters en fraters, en gesticht was door zijn Heeroom Mgr. Zwijsen.

Op 3 Juni 1882 werd hij priester gewijd, waarna hij gedurende tien jaren verbonden was aan de Paterskerk in de Gasthuisstraat, te Tilburg. Daarna was hij korten tijd Rector van het Blindengesticht te Grave.

In 1893 vertrok rector Zwijsen naar Curaçao, waar hij belast werd met het recteraat van het St. Thomas-College. Vijftien jaren bleef hij hier werkzaam en in dien tijd heeft hij de scholen der Tilburgsche Fraters tot grooten bloei gebracht.

Omtrent zijn werkzaamheid hier in de West, schreven wij bij den 70sten verjaardag van dezen voorbeeldigen werker, die gearbeid heeft zoolang als het dag was:

„Overal in den lande wordt de naam van dezen verdienstelijken priester, werker op velerlei gebied, met eere genoemd. Geen wonder, dat de blijken van belangstelling en waardeering buitengewoon vele waren.

Ook de Curaçaosche missie en de ontelbaar vele vrienden van den gevierden jubilaar alhier gedenken hem met dankbaarheid. Want de Cu-

raçaosehe missie heeft het voorrecht gehad hem in de volle kracht van zijn mannelijken leeftijd onder haar meest eminente apostolische arbeiders te mogen rekenen.

Van 1894 tot 1909 was Pater Zwijsen, Rector van het St. Thomas-college alhier, en 't is voor een groot deel aan zijn arbeid en invloed te danken, dat dit college zoo'n goeden klank had tot in de omliggende Zuid-Amerikaansche republieken. Doch voor een zoo rusteloos werker en veel zijdig ontwikkeld man als Pater Zwijsen waren de muren van een college te nauw. Zijn actieviteit behoefde een grooter en ruimer arbeidsveld. En hij werd de oprichter en eerste redacteur van het weekblad „La Cruz," dat zoo ontzaglijk veel tot de geestelijke vorming van ons volk heeft bijgedragen, terwijl ook ons blad, de „Amigoe" hem onder hare medewerkers telde en zelfs een tijd lang als redacteur had.

Als conferencier en predikant had hij een goeden naam. Graag zag men hem verschijnen; want als Pater Zwijsen optrad, dan wist met dat 't iets heel bizonders zou zijn.

Maar priester vóór alles, gevoelde hij zich meer dan ergens anders op zijn plaats bij de arme zieken en melaatschen op Curaçao, zooals hij zelf op z'n zeventigsten verjaardag met dankbaarheid herdacht, — en nu al sinds meer dan 10 jaren onder de verpleegden van de inrichting „Coudewater" waar hij met onvermoeiden ijver de geestelijke belangen behartigt eener talrijke communautiet van zusters-verpleegters, en als een vader te midden der arme geestezieken zijn apostolisch werk verricht."

Na zijn terugkeer uit West-Indië, waar hij de voornaamste omliggende republieken doorreisde en belangrijke beschouwingen over onze verhoudingen tot Venezuela publiceerde in „De Tijd" — de regeering van Venezuela onderscheidde hem de orde van Bolivar, 3e klas en de eere-medaille van onderwijs — nam Rector Zwijsen een tijdlang als opvolger van wijlen prof. P: Geurts de hoofdredactie van De Tijd waar.

De talentvolle pen, die hij hanteerde, bepaalde zich echter niet tot het dagblad alleen. Hij was bovendien hoofdredacteur van „Het Missiewerk", als opvolger van Mgr. J. O. Smit, redacteur der „Annalen van de H. Kindsheid", redacteur van „Onze Missiën in Oost en West", vast medewerker van het kindertijdschrift „De Engelbewaarder" en oprichter en medewerker van de Bossche „St. Jansklokken."

Bij dit rusteloozo redactioneele werk van den veelbereisden schrijver nam hij als mede-leider nog deel aan het hoofdbestuur der Indische Missievereeniging.

Tijdens zijn verblijf in Zuid-Amerika had hij de Spaansche taal geleerd als zijn moedertaal, en jaarlijks zag men hem dan ook met prof. Salverda de Grave door de regeering aangewezen als examinator der examinandi in die taal, welke hij ook vele jaren doceerde aan de R.K. Leergangen te Tilburg.

De Priesters der Congregatie van O. L. Vrouw van Barmhartigheid werden in 1916 geseculariseerd en rector Zwijsen trad in de rangen der seculiere geestelijkheid van het Bossche diocees.

Dat was voor pater Victor het zwaarste offer van zijn leven, zwaarder offer dan toen hij kloosterling werd, zwaarder offer dan toen hij als missionaris familie en vaderland verliet. En met weemoed sprak hij nog dikwijls erover, dat hij geen kloosterling had kunnen blijven.

Na eenigen tijd als assistent te Helmond (St. Lambertus) werkzaam te zijn geweest, aanvaardde hij 1 Januari 1918 de zorg voor de patiënten van het sanatorium „De Loofert", een z.g. „open richting", nadat hij reeds 7 Jan. 1917 was benoemd tot rector der inrichting „Coudewater", waar hij met zeldzamen ijver de geestelijke belangen behartigde eener talrijke Communauteit van Zusters-verpleegsters en tusschen de 500—600 vrouwelijke patiënten.

Wij bevelen de ziel van Rector Zwijsen z.g. aan in de gebeden van zijn vele vrienden, kennissen en oud-leerlingen aan.

Hij ruste in vrede!

C. R. K. Volksbond.

Morgen middag houdt de C. R. K. Volksbond een groote propagandavergadering op Sta Maria. Om 4 uur zal de geestelijk adviseur, Pater VERRIET, een Lof celebreeren, waaronder door een koor van leden van den Volksbond de liturgische gezangen zullen uitgevoerd en door den Z. E. Pastoor der parochie, P. KUIJPERS, een korte toespraak zal gehouden worden. Na het lof is er vergadering in de oude school, waar de Heeren J. H. SPROCKEL en EDO F. JANSEN, resp. voorzitter en onder-voorzitter van den Volksbond, alsmede de geestelijk adviseur het woord zullen voeren. Deze vergadering zal worden opgeluisterd door het muziekkorps „Excelsior".

W. I. P. O.

Alweer een nieuwe naam! — voor een schoone, symphatieke zaak; nl. de West-Indische Padvinders Organisatie.

Woensdagavond had de zoo sympathieke oprichfer en leider, de heer VAN MAAREL, van de militaire politie, een man doorkneed in het jeugdwerk, ouders en familieleden der padvinders uitgenoodigd tot een propagandavergadering in het Gouverneur Barge's Bad. De vergadering werd ook bijgewoond door den heer SCHROEDER, Inspecteur van het onderwijs, den heer WINKEL, Commandant van V. K. C., Pater VERRIET en Pater DE VALK.

De Voorzitter en Leider van de W. I. P. O. opende de vergadering met een welkomstgroet aan de ouders, speciaal ook aan den heer Insp. van 't Onderwijs en verdere genoodigden, om daarna het doel van dezen avond uiteen te zetten en een en ander te vertellen over de wereldorganisatie der Padvinderij, die ruim 20 jaar geleden in Engeland werd opgericht door generaal Sir Robert Baden-Powell.

Het doel was contact te leggen tusschen de ouders en de troepleiders, hetgeen zoowel de opvoeding thuis als aan de vereeniging ten goede komt. Want wil de vereeniging haar doel bereiken, uitgedrukt in de grondwet, om niet alleen lichamelijk, maar ook zedelijk sterke jongelui te vormen, sterk van lijf en rein van zinnen, dan moet er voortdurend contact bestaan tusschen de vereeniging en het huisgezin eenerzijds, en de vereeniging en de school anderzijds.

Op een prettige aangename wijze wist spr. het werk der padvinderij duidelijk te maken; hoe namelijk door sport, spel en training de leden leeren zich te behelpen en ook anderen van dienst te zijn, terwijl tevens daardoor een ruime gelegenheid geboden wordt om het karakter der leden te leeren kennen, en het verkeerde erin af te schaven, het goede daarentegen te vormen en ontwikkelen. Spreker gaf nog een duidelijk idee van de organisatie, van de patrouille-avonden de spelen etc. om te sluiten met een woord van aansporing tot de ouders hun krachtigen steun te verleenen aan dit zoo sympathiek jeugdwerk.

De heer Schroeder dankte leider voor zijn uitnoodiging, wenschte hem veel succes, en deelde mede dat het werk de volle sympathie van Zijne Exc. den Gouverneur geniet.

Na de pauze, waarender den genoodigden een verfrissching werd aangeboden, werden het Reglement en de Statuten voorgelezen, en een bestuur gevormd, bestaande uit de heeren VAN MAAREL, A. N. SPROCK, A. DA COSTA GOMEZ, J. P. N. VAN GEFFEN en E. A. DA COSTA, die reeds het voorloopig bestuur vormden, aangevuld met de Heeren C. N. WINKEL, Pater A. DE VALK, J. DE VRIES en TH. PALM.

W. I. P. O. houdt uw vaandel hoog en met moed en volharding voorwaarts.

Henry E. C. de Jongh. ✠

Donderdagmorgen overleed na een kortstondige ziekte de heer HENRY E. C. DE JONGH, gepensioneerd Adjudant onder-officier titulair van het N. O. I. leger. De heer de Jongh was in één woord een goed mensch, — man van karakter en stipte plichtsbetrachting, algemeen geacht en gewaardeerd.

Hij is mede een der grondleggers geweest van den C. R. K. Volksbond, waarvan hij gedurende verschillende jaren bestuurslid en steeds een der meest trouwe leden is geweest, een voorbeeld voor vele jongeren.

Wij betuigen onze hartelijke deelneming aan zijn diepbedroefde Weduwe en kinderen en verdere familie, in dit zoo smartelijk verlies.

Hij ruste in vrede!

Koloniale Raad.

Zitting 1 Juli.

In de vergadering van den Kol. Raad van Dinsdag 1 Juli werden het ontwerp tot wijziging van de „Onderwijsverordering" en het ontwerp tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 23 Augustus 1922 (P. B. No. 53) naar de afdeelingen verwezen.

Voorgelezen werd een schrijven van Z. E. den Gouverneur luidende:

„Ik heb de eer Uwen Raad mede te deelen, dat het Bestuur in gevallen die er zich voor leenen, wanneer het door den Raad wordt gewenscht en verzocht, gaarne een gemachtigde zal afvaardigen voor het plegen van overleg tusschen Raad en Bestuur, ook in de afdeelingen van den Raad."

Ongelukken.

Zondagmiddag reed een auto in de buurt van Vianen, van den weg af een diepte in, sloeg over den kop, met het treurig gevolg dat een inzittend jongeling, Alexander Goilo, zoo goed als op slag gedood werd.

Toen men den auto overeind gehaald had, vond men hem met ingedrukt hoofd en zware verwondingen aan zijn hals dood op zijn plaats zitten. Het lijk werd onmiddelijk naar het hospitaal vervoerd, waar 's avonds de gerechtelijke lijkschouwing plaats had.

Onze deelneming aan zijn bedroefde familie!

Verleden week had een bakker bij den heer J. C. het ongeluk met zijn hand tusschen de machine te geraken. De hand werd letterlijk van den arm en alle spieren uit mekaar gerukt, zoodat de dokter zijn hand heeft moeten afzetten.

M.s. „Columbia."

Wij lezen in de „Maasbode".

Zaterdag 24 Mei werd in tegenwoordigheid van vele genoodigden, waaronder de consul van Colombia en verschillende Nederlandsche autoriteiten, door de N. V. Machinefabriek en Scheepswerf van P. Smit Jr. te Rotterdam met goed gevolg te water gelaten het dubbelschroef-motor passagiers- en vrachtschip Colombia, hetwelk zij bouwt voor rekening van de N. V. Kon. Ned. Stoomboot-Mij. te Amsterdam en bestemd is voor den dienst op West-Indië.

De doopplechtigheid werd verricht door mevr. M. E. Giljam-Thierens.

Het m.s. Colombia, dat het vlaggeschip van de K. N. S. M. wordt heeft de navolgende afmetingen: lengte over alles 140 M., breedte 18.74 M., holte tot dek E 12.04 M., diepgang ca. 8.—M, waterverplaatsing ca. 15.000 ton.

Het schip heeft acht dekken en biedt voor ca. 300 passagiers ruimte. Een groot gedeelte der 1e klas passagiers wordt ondergebracht in luxe hutten met eigen baden.

Het schip wordt gebouwd onder toezicht van Lloyd's Register of Shipping, hoogste klasse.

Aan de inrichting, zooals eet-, rook en muzieksalons wordt de meeste zorg besteed, terwijl als bijzonderheid nog vermeld kan worden een luxueuze zweminrichting.

Als bijzonderheid kan ook worden vermeld, dat de Colombia het eerste Nederlandsche schip is, waarvan de onderwater scheepsvorm volgens het patent „Maier" is uitgevoerd, terwijl het schip tevens het eerste handelsschip is, dat met dubbele roeren — een achter elke schroef — is gebouwd.

Wat de voorstuwingswerktuigen betreft deze bestaan uit twee 8 cilinder enkelwerkende 4-takt Werkspoor Dieselmotoren, elk normaal 3000 A. P. K. ontwikkelende, welke door oplading tot 4000 opgevoerd kunnen worden. Deze hoofdmotoren, evenals de 4 hulpaggregaten, worden door Werkspoor te Amsterdam geleverd. Verder is het schip uitgerust met twee hulpketels.

Tot de dekuitrusting behooren een electrisch gedreven ankerlier en 14 electrisch gedreven laadlieren. Verder 19 laadboomen, waaronder een die 25 ton kan heffen.

Het schip zal voldoen aan alle veiligheidsvoorschriften van de nieuwe Londensche Conventie en wordt uitgerust met 8 onzinkbare reddingbooten volgens het Burmester patent in combinatie met Schat's glijspanten-davits en (in de boot) vierinrichtingen.

Na het te water loopen van het schip vereenigden zich de genoodigden in de vergaderzaal der werf, waar door den heer E Heldring, directeur der Kon. Ned. Stoomboot Mij., met enkele woorden hulde werd gebracht aan de directeuren der werf en verder tegenover de aanwezige Colombiaansche autoriteiten, dat dit schip, dat den naam draagt van hun sympathiek en groot land krachtig zal bijdragen om de betrekkingen tusschen Colombia en Nederland te ontwikkelen.

De heer Marques Veles, Consul van Colombia, dankte den heer Heldring voor zijn welwillende woorden en wenschen, welke hij van harte reciproceerde. Verder zeide hij, dat hij den president der Republiek reeds ingelicht had omtrent de voornemens der Mij., dit schoone schip den naam van de Republiek Colombia te geven en dat hij van het te water loopen van de Colombia den president telegrafisch in kennis stelde.

De heer van Beuningen, daarna het woord nemende, sprak zijn dank tegenover de directie der Kon. Ned. Stoomboot Mij. uit, voor de uitstekende samenwerking, waardoor het mogelijk is geweest het schip zoo snel en voorspoedig voor de tewaterlating gereed te maken en dankte mevr. Giljam voor haar bereidwilligheid de doopplechtigheid te hebben willen verrichten.

De heer Giljam dankte voor de eer zijn vrouw ten deel gevallen om door de directie van de Reederij uitgenoodigd te worden het schip te doopen.

Surinaamsche woningen voor Curaçao.

Per S.S. „Commewijne" kwam Zondag l.l. hier aan de ingenieur J. J. VAN WOUW om als deskundige afgevaardigde van de Kamer van Koophandel te Paramaribo, inlichtingen te verschaffen aan de Directie der Curaçaosche Petroleum Industrie Mij. voor de levering van uit Surinaamsch hout gebouwde woningen voor het inlandsch personeel der petroleum maatschappij op Curaçao,

Naar wij vernemen, heeft de heer VAN WOUW zich reeds in verbinding gesteld met het Bestuur en met particulieren; en is bezig plannen en berekeningen te maken van woningen.

Ir. A. A. Meyers.

Per SS. „Stuyvessant" wordt Woensdag a.s. hier verwacht de nieuw benoemde directeur van Openbare Werken alhier, de heer ir. A. A. MEYERS.

Van zijn eervolle Indische loopbaan van 32 jaar, vertelt „De Telegraaf" het volgende:

In 1897 kwam hij als jong ingenieur van 21 jaar naar Indië en in 1900 kreeg hij reeds een leidende positie als chef der irrigatiewerken op Madoera, welke functie hij drie jaar waarnam.

Een belangrijke opdracht ontving de heer Meyers in 1903 toen hij in de Preanger het wegennet moest ontwerpen. Van wegen was daar toen nog geen sprake en per paard ging hij de wildernis in om de situatie te verkennen. Tracé's werden ontworpen en uitgevoerd. Het was nog in den goedkoopen tijd toen de wegaanleg per K.M. circa f 6000 kostte. Thans is dat bedrag in Indië drie á viermaal zoo hoog, zelfs stijgt het tot f 40.000 per K.M. in de Buitengewesten.

In Sidhoardjo werd ir. Meyers vervolgens chef der irrigatiewerken. Er heerschte daar een verwilderde toestand. De beheerschmiddelen van het water waren onvoldoende, hetgeen waterverliezen ten gevolge had. Een voorstel werd ingediend en later door anderen uitgevoerd. Thans heeft men er 35.000 H.A. bouw suiker met 13 groote fabrieken.

Van 1909 tot 1910 maakte de heer Meyers een reis naar Palestina in opdracht der Zionistische organisatie om een onderzoek naar de mogelijkheden van irrigatie in te stellen met oog op de Joodsche immigratie. Verder onderzocht hij de drinkwatervoorziening van Jeruzalem.

In 1910 maakte hij voor het Ned. Ind. Suikersyndicaat een reis om de wereld, eveneens ter bestudeering van irrigatieproblemen. Daarvoor bezocht hij de Vereenigde Staten, de Sandwich-eilanden, Britsch Indië, Algiers en Egypte en bracht van zijn bevindingen verschillende rapporten uit, Van zijn hand verscheen ook een handboek over het maken van aarden dammen, dat nog veel in Indië wordt gebruikt.

In 1911 in Indië teruggekeerd werd ir. Meyers souschef der afdeeling irrigatie van het Dep. van Burg. Openbare Werken en na anderhalf jaar chef van de irrigatiewerken op Bantam, toen één der grootste werken in uitvoering.

In 1914 werd hij benoemd tot chef van den Havenbouw in Soerabaja. Onder zijn leiding werd de nieuwe haven gebouwd. Na twintig jaren Indischen dienst ging hij in de hausse-periode in dienst van een particulier concern over, doch na de op de baisse gevolgde teleurstellingen, kwam hij weer in Gouvernementsdienst. In 1922 werd hij chef der afdeeling Havenwezen en in 1925 inspecteur voor de Buitengewesten, wat hij bleef tot 1930, toen hem onder dankbetuiging eervol onstlag werd verleend. Van tal van interdepartementale commissies was ir. Meyers voorzitter. Een van de hoofdpunten in zijn carrière was het leiderschap van de Algemeene Haven Conferentie. In den bezuinigingstijd waren namelijk stemmen opgegaan om den dienst van het Havenwezen af te schaffen. Volgens den wensch van den Gouverneur-generaal is toen deze conferentie belegd, die een succes voor den dienst was.

De heer MEYERS is ridder in de Orde van den Ned-Leeuw.

Op Curaçao wachten den heer Meyers tal van problemen. Zoo het bouwen van een groote brug over de St. Annabaai, uitbreiding der havenwerken op Curaçao en Aruba, uitbreiding van het wegennet op beide eilanden, de bouw van een abattoir, markthallen, politiekazernes, gevangenis, woonhuizen en de aanleg van rioleeringen. In den tijd van drie tot vier jaar moet alles klaar zijn. Door de heerschende welvaart is geld voor al deze plannen beschikbaar. In de drie jaar van zijn directeurschap zal de heer Meyers trachten een adjunt-Directeur op te leiden, die hem kan opvolgen. Als de drie jaar verstreken zijn komt hij weer naar Nederland terug."

Wij wenschen ir. MEYERS van harte welkom en veel succes in zijn zware, veel omvattende taak. Wanneer het hem gelukken mag, de vele noodzakelijke werkan met bekwamen spoed uit te voeren, en dan het Departement van Openbare Werken hier, deugdelijk te organiseeren, dan mag hij dat zeker beschouwen als de kroon op zijn verdienstelijke loopbaan.

NIEUWS VAN ARUBA.

Onze correspondent schrijft 1 Juli:

Zondag ll. gaf het Vrijwilligerskorps een pic-nic op Balashi ten afscheid van den heer Spreeuw, die dezer dagen naar Nederland vertrekt via Suriname. De heer Spreeuw is de instructeur geweest, die met veel genoegen zeer veel van zijn tijd heeft opgeofferd, om de leden het noodige bij te brengen. De samenkomst, waarbij ook enkele particulieren waren uitgenoodigd, was zeer hartelijk, en na enkele prettige uurtjes keerde men in den namiddag zeer voldaan naar Oranjestad terug.

Wij wenschen den heer Spreeuw die door zijn prettigen omgang en optreden zeer zeker de sympathie van vele Arubianen heeft weten te verwerven, van harte een voorspoedige reis en behouden aankomst bij zijne familie.

Maandagavond gebeurde er een ernstig ongeluk op den nieuw gebouwden weg, Oranjestad - San Nicolaas. Een autobus kantelde om, met het treurig gevolg dat een vrouw door de bekomen verwondingen bijna op slag dood was, terwijl nog 6 anderen meer of minder ernstig gewond waren. Vier ervan werden in het hospitaal opgenomen

Bij de lijkschouwing bleek dat de vrouw aan een schedelfractuur gestorven was. De autobus ligt in gruizelementen; er bleef zoo goed als niets van heel.

Op San Nicolaas viel een man aan boord van een Lagoboot. Hij werd onmiddelijk naar het hospitaal van de Panam. vervoerd, doch kort daarna weer naar huis gezonden.

Later bleek dat de man een schedelfractuur en een fractuur van de wervelkolom had, waaraan hij na een paar dagen is overleden.

Deze week had de aanbesteding plaats van 150.000 trucks steenen voor den bouw van het verbindingsstuk van de nieuwe pier met land.

Deze week worden op Aruba terugverwacht de heeren Dr. J. E. M. Arends en S. R. Oduber, met hunne respecvelijke families, die een vacantiereis naar Panamá hebben gemaakt. Van harte welkom.

Algemeen is de klacht over de droogte. Als de de regen nog lang uit blijft, staat een groote misère voor de deur. Hier en daar doen zich reeds lichte gevallen van scorbuut voor, en ook van dysenterie.

Onze hartelijke afscheidsgroet aan Luitenant WEYERMAN en zijn manschappen, die volgende week repatrieeren. Dank voor de vele gepresteerde diensten; speciaal ook aan adjudant SPREEUW voor 't zoo kranig werk van 't inrichten van den vreemdelingendienst. Vaarwel!

Welkom.

Uit Nederland arriveerde hier de heer Dijkmeester, een der Directeuren van de Holl-Bank in West-Indië, te Amsterdam vergezeld van zijne Echtgenoote; tevens de heer Dechêne, Dir. van genoemde bank te Caracas. Welkom!

Onze brievenbestellers, telegrambestellers, het werkpersoneel van de Ned. Ind. Gas Mij geven de voorkeur aan „RALEIGH"-FIETSEN voor hun zwaar werk.

Wij hebben in voorraad:

1 Raleigh motorfiets 2½ P.K. Model 1930 met Lucas electrische lamp.
Prijs fls. 750.

FIETSEN:

Raleigh „Superbe" met drie versnellingen en drie remmen	fls.	240.--
Raleigh „Special"	„	185.--
Raleigh „Standard"	„	150.--
Raleigh „Popular" (ook voor dames)	„	125.--
Raleigh „Junior" (voor jongens en meisjes)	„	110.--
Raleigh „Ace" (racer-fiets)	„	130.--
Raleigh „Trademan's carrier" (met mand)	„	150.--

Alle onderdeelen voor „Raleigh"-fietsen zijn bij ons verkrijgbaar.

Wij verkoopen contant en op termijnen en geven VIJF jaar garantie op de „frame".

Alle reparaties, met uitzondering van die van banden, worden gratis door ons verricht gedurende de eerste drie maanden.

Ook hebben wij in voorraad:

Fietsen merk: TOURIST en CONFIDENCE, Berko dynamolichten, bagage-dragers, bellen, pompen, buiten- en binnenbanden (merk „Dunlop") Alles tegen zeer billijke prijzen.

Voor verdere inlichtingen wende men zich tot

„La Moda"

Manrique Capriles & Sons

HEERENSTRAAT N°. 7.

Een Gadeau
dat hem bevalt
En wien niet?

Een Parker Duofold Vulpen, Potlood of Bureaustandaard als geschenk, zal iedereen bevallen.

Een verrukkelijk cadeau in vijf schitterende kleuren of modern Zwart met Parelmoer naar keuze.

Duofold Sr.	$ 10.00
„ Jr.	8.50
„ Lady	7.50

Agenten:
Marchena & Moron.
P. O. Box 13 — Curaçao.

Parker Duofold

Curaçao half en half.
Cherry brandy,
Oude Genever „Superior".
Agenten voor de kolonie Curaçao:
ELLIS & DANIA.

Change Your Tires Around from Time to Time

Tires wear longer and give better service if they are changed from front to rear and rear to front every few months.

We will be glad to make these changes for a small charge, or to check your air pressure and wheel alignment free. Make this your service station.

Firestone

GUM-DIPPED TIRES

SOLE DISTRIBUTORS:
A. D. CAPRILES & Co.
Heerenstraat No. 20.
Sub-dealers.
Galmeyer & Co. Otrabanda.
Galmeyer & Co. Semikok
B. J. Arends Aruba.

„BILL-BRAU" BIER

werd bekroond met Gouden Medailles op de volgende Internationale Tentoonstellingen:

Londen	1884
Londen	1886
Hamburg	1889
Luik	1890
Londen	1891
Malmo (Zweden)	1914

Deze zijn de beste bewijzen van zijn onovertroffen kwaliteit.

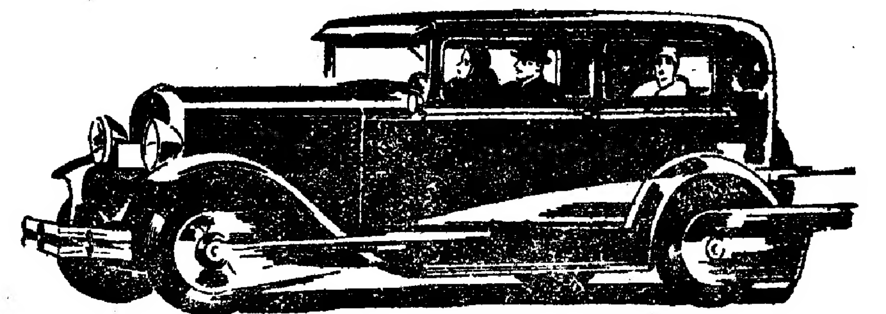
Proeft het heden nog en ge zult nooit meer een ander merk gebruiken.

de Jongh & Martijn.
Agenten.
(Telefoon No. 233).

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend dat gedurende de maand Juli elken werkdag, behalve des Zaterdags, wederom van 8 tot 10 uur 's morgens gelegenheid bestaat voor kostelooze inenting op het laboratorium van den Openbaren Gezonheidsdienst, Fort Amsterdam.

De Directeur van den
Openbaren Gezondheidsdienst
1—2 **P. I. Henriquez.**

Come drive
The NEW ESSEX Challenger

Prove to yourself that it is indeed the

VALUE OF VALUES

The greatest appeal of te New Essex Challenger is its outstanding value. That is the verdict of owners, new buyers and prospects all over the world. Essex holds records in every locality for fast get-away, speed, reliability, hill-climbing and economy.

Come examine, drive and know the New Essex Challenger. You will like its beauty and quality, you will thrill at its challenging performance, It will prove its right to challenge in value, with a pride of ownership that is distinctive in its field.

Distributors:
J. D. CAPRILES & Co.
Prinsenstraat 30 and Wolkstraat 3
Curaçao, D. W. I.

Maduro's Bank

Curaçao.

Volgestort Kapitaal en Reserve fls. 2.750.000

Koopt en verkoopt wissels,
buitenlandsch banpkpaier, coupons,
gemunt goud en zilver.
Neemt gelden á depósito en opent
chequerekeningen met rente-vergoeding
Verschaft Reiswissels, Credietbrieven.
Circulaire Credietbrieven.
Telegrafische Uitbetalingen.
afe-ioketten Spaarbank.

Drink Levenswijn WINCARNIS.

Te koop bij alle voorname firma's en Apotheken.

Agenten: WEST INDIES TRADING CO.
28 Ojeda Straat.

2—4

V. ROSSEM'S Poorters-Toeback DE BESTE VARINAS

Verkrijgbaar bij ELLIS & DANIAA Agenten.

HET BOLSCHEWISME IN DE KOLONIES.

De Buitenl. Kroniekschrijver van De Maasbode schrijft:

Voor het bolschewisme is de wereldrevolutie een kwestie van zijn of niet zijn. Het Bolschewistische systeem is ten ondergang gedoemd, als het binnen de grenzen van Rusland, hoe uitgestrekt dit rijk ook zij, beperkt moet blijven. Als overgangsvorm tusschen de kapitalistische en de communistische maatschappij moet de tijdelijke, voorbijgaande proletarische samenleving ruïnen op ruïnen stapelen, om uit de puinhopen het nieuwe leven te doen opgroeien.

Daarom is het bolschewisme 'n uit innerlijken drang propagandistisch systeem, gelijk elk stelsel, dat wereldomvattend is, dit krachtens zijn diepste beginselen moet zijn.

Het grijpt voor zijn propaganda alle middelen aan; in de keuze daarvan is het allerminst kieskeurig. Het past zich aan aan alle levensomstandigheden en toestanden, zooals en waar het die vindt.

Aanvankelijk, in den eersten tijd, nadat het in Rusland de macht aan zich getrokken had, wierp het bolschewisme zich vooral op het door den wereldoorlog ontwrichte Europa, op de arbeidersmassa, zoowel als op de intellectueelen en wist aldus vasten voet in alle Europeesche landen te krijgen. De uitbreiding der eerste snel verkregen vorderingen ging echter te langzaam en veelal viel zelfs, naarmate Europa weer tot het besef van zijn constructieve taak terugkeerde, geleidelijk een achteruitgang, zooal niet in het aantal, dan toch in de practische destructieve bruikbaarheid der adepten waar te nemen.

Europa snel en doeltreffend in Europa zelf te vernietigen, het oorspronkelijke ideaal van Lenin, was reeds einde 1919 een illusie gebleken. Lenin zelf heeft onmiddellijk het stuur omgeworpen en het parool uitgegeven: Europa treffen in zijn bezittingen en koloniën buiten Europa, vooral Azië.

De groote denkers van het bolschewisme hebben nooit de hoop gekoesterd Azië voor hun systeem te veroveren. Want al moge het bijna een heel gemakkelijk axioma geworden zijn, dat het bolschewisme een Aziatisch verschijnsel is, een diepere studie doet veeleer blijken, dat het een uiterste consequentie van het verval der Westersche cultuur is, wellicht met enkele Oostersche begrippen verwerkt, maar toch in hoofdzaak Europeesch, uit het slechtste tijdperk van een verwarde Duitsche filosofie.

Wil Moskou zijn doel bereiken, dan behoeft Azië nog niet bolschewistisch te worden. Het is voldoende, dat dit ontwakende werelddeel tegen Europa in opstand komt, de Europeesche naties verdrijft en dan, wijl het plotseling voor een nieuwe ongeordende economie en samenleving komt te staan, zelf in een chaos vervalt, terwijl het, door het verbreken van alle banden met Europa, ook het Westen ontwricht en en dit in een toestand van verarming en ellende meesleurt.

De wijze, waarop het communistische Moskou in de koloniale landen werkt, wordt nogmaals duidelijk geillustreerd in de artikelen, welke de gedegradeerde en ter dood veroordeelde ex-sovjet-diplomaat Bessedowski in de „Matin" publiceert.

Deze vertelt, dat een der leiders van de komintern, Manoeilsky, hem een uitvoerige uiteenzetting van de propaganda-methoden in Indië gegeven heeft.

Manoeilsky sprak over de gunstige vooruitzichten, welke het Verre Oosten: Indo-China, Britsch-Indië en Nederlandsch Oost-Indië boden en verklaarde, dat de revolutionnaire beweging daar met alle kracht moest geprikkeld worden. Wij citeeren voorts de woorden, welke Bessedowsky zijn zegsman laat spreken:

„Engelsch-Indië, zeide Manoeilsky, krijgt het aspect van een land, dat op geheel moderne wijze georganiseerd is. De arbeidersklasse is er talrijk en wenscht een politieke rol te spelen. De komintern (het uitvoerend comité der derde internationale) heeft zich verplicht gezien te onderzoeken, hoe de beweging der Hindoesche arbeiders zoo radicaal mogelijk gemaakt kon worden; en het bureau heeft een crediet van ongeveer twee millioen gulden uitgetrokken om deze beweging te organiseeren.

Indo-China boezemt ons ook veel belang in, maar de revolutie maakt geen vorderingen, want de Fransche communisten zijn te week. Wij hebben hen belast met de stichting van een koloniale sectie. Maar die sectie werkt slecht. Wij hebben haar nieuwe fondsen en categorische instructies gezonden. Wij eischen, dat de arbeid verdiept worde, dat een buiten-wettelijke organisatie ter plaatse gesticht zal worden en dat — wat het belangrijkste is — het inlandsche leger besmet zal worden. Er is geen ander middel om een revolutie in Indo-China mogelijk te maken. Wij hebben agenten, Annamieten en Hindoes. Deze agenten zullen, zoodra het oogenblik gekomen is, den gewapenden opstand leiden. Het is overigens slechts een proef: wij zijn nog niet in staat te beoordeelen of onze agenten de bekwaamheid bezitten om de boerenmassa's in dit land in beweging te brengen.

Nederlandsch Oost-Indië biedt ons een veel gunstiger aspect. Wij bezitten er een goed ontwikkelde organisatie, welke de politie bijna onbekend is. De opstand in Oost-Indië moet zoo spoedig mogelijk uitbreken. Hij zal de voorziening met rubber en naphta afsnijden, twee grondstoffen, waarvan de schaarschte verscheidene kapitalistische landen zal treffen. De revolutionnaire actie moet in Nederlandsch Indië met alle kracht gevoerd worden: een gewapende opstand zou een weldaad voor ons zijn. Let er wel op, dat deze opstand ons de mogelijkheid zal geven om de lijn van den geringsten weerstand te volgen; als wij in Indo-China ontdekt worden, kan Frankrijk de diplomatieke betrekkingen met Rusland afbreken en zelfs verder gaan, want het bezit kostbare bondgenooten in zekere landen, die aan het onze grenzen. Terwijl Nederland!... niets te vreezen! Wat kan het ons doen?

Deze instructies— want als een leidende bolschewiek aldus spreekt geeft hij instructies — dateeren van eenigen tijd her, en het zal Moskou zeker verrast hebben, dat de Nederlandsch-Indische regeering meer wist, dan het dacht, en krachtiger durfde en kon optreden dan het verwachtte, zoodat de wereldrevolutie van Nederland meer te vreezen heeft dan de overmoedige derde internationale vermoedde.

Maar ze verklaren veel van hetgeen zich in het Verre Oosten, in alle genoemde koloniën heeft afgespeeld. Er blijkt uit, dat alle Europeesche moederlanden in hun koloniën de grootste waakzaamheid moeten blijven betrachten. Moskou heeft in Azië al heel wat teleurstellingen ondervonden, de groote revolutie is daar nog niet uitgebroken.

Maar het bolschewisme zal de handen niet in den schoot leggen. Daarom is het niet alleen een eisch van menschelijkheid, maar ook van Europeesch belang, dat in de koloniën een tegenactie gevoerd wordt, welke de bevolking paraat maakt voor den goeden strijd. Hoe lang zullen de regeeringen de verbreiding van den godsdienst, het eenig remedium tegen het bolschewisme, daar nog belemmeren en tegenwerken?

TREURDAG IN HONGARIJE.

Lenin en Benedictus XV hadden gelijk.

De in Hongarije gehouden treurdag over het ongelijke vredesverdrag van Trianon, heeft de oogen van de wereld voor een oogenblik op het Magyarenland gevestigd. De deelname aan dezen rouw was algemeen. Alle productief bedrijf was voor een dag stopgezet; ook de vermakelijkheden hielden hun poorten somber gesloten. Opvallend was, dat er een koningsgezind tintje aan deze manifestatie gegeven werd, alsof een koning Hongarije uit zijn toestand van verdrukking kon redden. Ongetwijfeld zou de staat niet het kleinste lapje grond rijker (beter gezegd: minder arm) worden, want de moeilijkheden zijn niet van constitutioneelen aard. Maar Hongarije wil eenvoudigweg een koning hebben; evenals de verminking van het grondgebied voelt het het gemis aan een koning als een berooving, waaraan bovengenoemd verdrag van Trianon schuld is. De koningsgezindheid is diep in het volk geworteld en het laat zich aanzien, dat bij het afslijten van de internationale tegenstellingen de terugkeer van den Habsburg-pretendent zijn beslag zal krijgen.

Terloops gezegd komt het ons vreemd voor, dat het royalistisch-warmvoelende Hongaarsche volk ex-keizerin Zita en haar talrijk gezin in zulke bekrompen omstandigheden laat leven. Zooals men weet, vertoeft zij thans in België, grootendeels onderhouden uit de beurs van den Spaanschen koning.

Komt dit overeen met de warme sympathie? Evenwel ook zonder dat is het duidelijk, dat de Hongaren in groote meerderheid koningsgezind zijn en droomen van een luisterijken terugkeer van kroonprins Otto aan de zijde van de beproefde ex-keizerin.

De sympathie voor het koninklijk huis moet men dus zien in verband met het verdrag van Trianon. Hongarije lijdt in alle opzichten onder de gevolgen van dit vredesverdrag, dat een louter overwinnaarstractaat was. In veel sterker mate dan bij het Verdrag van Versailles is dit het geval. Daarbij immers werd aan Duitschland de — zij het geringe — kans gegeven zich te herstellen van de gevolgen van de nederlaag. Hongarije evenwel werd gekerfd en gekneusd in zijn levensaders. De beste mootjes werden vrijelijk door de liefhebbers uitgehakt, zoodat een ongeneeslijke oorlogs-invalide uit den ellendigen verdelgingskrijg te voorschijn kwam.

Er bestaat dus alle reden om te treuren over Trianon. Ook kan men het den Hongaren moeilijk kwalijk nemen, dat zij pogingen doen dezen slag voor het nationaal welzijn ongedaan te maken. Maar, dit eenmaal aangenomen, moet men constateeren, dat de Hongaren niet met woorden, schoone pleitredenen en ware bewijzen, hun recht zullen verkrijgen. Hiervoor zal geweld noodig zijn. Deze bloedige consequentie moet men aanvaarden, wanneer men de partij der Hongaren kiest. Geen mogendheid zal er aan denken, de onrechtvaardig verworven voordeelen met een rouwmoedig hart weer prijs te geven.

Alle maatregelen die moeten dienen om Hongarije weer krachtig te maken en kapabel tot verzet, leiden dus onvermijdelijk naar een gewapend conflict. Maar niet slechts met Hongarije is dit het geval. Geheel Europa is doorkankerd van dergelijke ongelijke verdragen, die op macht in plaats van op recht gebaseerd zijn. Deze verdragen zijn het die Europa in zichzelf verdeeld en daardoor zwak maken.

De Balkan heeft zijn Trianon, Oostenrijk zijn St. Germain, Duitschland zijn Versailles, Italië . . . . ook zijn Versailles!

De diverse plannen, die gemaakt zijn en worden om den vrede duurzaam te bevestigen, zijn zeker zeer fraai te noemen, maar de grondslagen waarop zij berusten zijn valsch en vermolmd. Derhalve kunnen al deze pogingen niets anders dan in een nieuwen oorlog resulteeren.

De vijanden van onze beschaving, de communisten, zien, bij al hun verwerpelijke methodes en verderfelijke leerstellingen den juisten weg beter in dan onze Europeesche politici. Toen zij onder leiding van Lenin in 1916 te Zimmerwald in conferentie bijeen waren, tijdens den wereldoorlog dus, vaardigden zij een „manifest aan alle arbeiders uit, waarin o.a. de volgende zinsneden voorkwamen:

„Het is onze taak om den strijd op te nemen voor den vrede zonder annexatie, en zonder schadeloosstelling. Zulk een vrede is slechts mogelijk,, als iedere gedachte van verkrachting der rechten en vrijheid der volkeren veroordeeld wordt. Er moet geen gewelddadige inlijving plaats hebben, noch geheel, noch gedeeltelijk, van bezette landen, geen annexaties, hetzij openlijk of bedekt, geen gedwongen economische vereeniging, die nog ondragelijker worden door de onderdrukking van de politieke rechten. Het recht der naties om over zichzelf te regeeren, moet de onwankelbare grondslag zijn van de internationale betrekkingen."

Nogmaals men moge terecht vijand zijn van het bolsjewisme, deze redeneering alleen berust op de rechtvaardigheid. Merkwaardig genoeg trouwens komt de zin van deze woorden geheel overeen met de bekende vredesboodschappen van Paus Benedictus XV.

Noch de Paus evenwel, noch Moskou leggen veel gewicht in de schaal, wanneer de heerschers van Europa aan het decreteeren gaan. Hongarije alzoo zal voortgaan zijn geroofde streken trachten terug te winnen, desnoods met geweld. Mussolini zal het de hand reiken, als dit toevallig met Italië's eigen revisionistische verlangens overeenkomt, en elke overwinnaar zal zich steeds zooveel mogelijk ten koste van den verslagene verrijken. Of de uiteindelijke ondergang van land en werelddeel op het spel wordt gezet, is een factor, die men verwaarloost.

Het ware wederom beter een voorbeeld te nemen aan Sovjet-Rusland, dat uit welbegrepen eigenbelang de verschillende nationaliteiten, onder roode vlag, zooveel mogelijk vrijheid laat. Georgië is in dit opzicht zeer leerzaam. Deze republiek bestaat zoo goed als onafhankelijk van Moskou, en toch kan de Sovjet regeering, dank zij wijs beleid, in geval van nood, op Georgië's hulp en solidariteit rekenen.

Trianon, St. Germain. Versailles, enz. enz. sleepen Europa naar den afgrond.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, brengt hierbij ter algemeene kennisse, dat met ingang van den 7den Juli 1930, de Politie-Hoofdwacht zal worden verplaatst van het Waterfort naar het fiscalaat (in welk gebouw de politie-hoofdwacht vroeger ook gevestigd was.)

Tevens zullen daar dan eveneens gevestigd zijn de afdeelingen: straatdienst, Vreemdelingendienst, Havendienst en Recherche.

De bureelen van den Leider en Officieren der Politie, alsmede de administratie-bureelen (alwaar rijbewijzen worden aangevraagd), zullen in Waterfort gevestigd blijven.

Willemstad, Curaçao, 20 Juni 1930.

De Procureur-Generaal
Hoofd der Politie v/d
M. V. DIJK.

BEKENDMAKING.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, brengt hierbij ter algemeene kennisse, dat de Handelskade te Willemstad, in verband met daaraan te verrichten herstellingen, met ingang van 23 Juni 1930, gesloten zal zijn voor het verkeer met rij-of voertuigen vanaf de Breedestaat (Punda) naar de De Ruyterkade.

Deze afsluiting zal kenbaar gemaakt worden door het gebruikelijke ronde roode verkeersbord, geplaatst bij den ingang van de Handelskade bij de Breedestraat (Punda), en zal voortduren zoolang dat bord aldaar geplaatst zal zijn.

Willemstad, Curaçao, 20 Juni 1930.
De Procureur-Generaol,
Hoofd der Politie v/d,
M. V. DIJK.

Van hier en daar.

DE STRIJD OM ONAFHANKELIJKHEID.

Gandhi's actie geen gevaar voor de Kerk.

Vorige maand bracht de Indische missiebisschop, Mgr. P. Perini S.J. uit Calcutta, het gebruikelijke bezoek „ad limina" bij den H. Vader.

Hij deelde naar de Maasb. meldt bij die gelegenheid enkele zeer interessante bijzonderheden mede over de beweging van Gandhi.

Reeds bij zijn aankomst in Venetië, zei de bisschop, had men hem van alle kanten ondervraagd over de beteekenis en omvang der Indische nationalistische beweging en over den invloed dier beweging op de katholieke missies in Indië.

De bisschop constateerde reeds direct, dat men zich in Europa veel drukker maakte over de toestanden in Indië dan de bewoners van het land zelf, afgezien van een naar verhouding klein aantal Indiërs, die direct aan Gandhi's beweging deelnamen.

Mgr. Perini was reeds 40 jaar in Indië werkzaam en was dan ook van meening, dat hij, voor zoover dit voor een Europeaan overigens mogelijk is, land en menschen voldoende kende.

Hij beweerde dat het absoluut uitgesloten was, dat de beweging van Gandhi zich ooit tegen de katholieke Kerk en missies in Indië zou richten. Gandhi immers was een zeer edel en hoogstaand mensch en bovendien een groot idealist, die overal het goede zocht.

Onder zijn aanhangers waren eerder personen, van wie men iets te vreezen zou kunnen hebben.

De geheele beweging van Gandhi steunde op een reeks beweeggronden, die ver in het verleden terugreiken. Onder de Indische intellectueelen waren er velen, die erkenden, dat Indië nog niet rijp was voor zelfbestuur, vooral omdat godsdienst en kasteverschil de bevolking scheiden.

Er is nog geen eenheid. Indië was niet te vergelijken, zoo zei de bisschop, met een Europeesch land, maar alleen met Europa in zijn geheel. Rassen, talen, godsdienst en levensopvatting waren een klove tusschen de verschillende deelen der bevolking.

Vooral het verschil in godsdienst en het kasteverschil was zoo enorm groot, dat het op het oogenblik onmogelijk schijnt, ooit tot een eenheid te komen.

Mocht het ooit gebeuren. dat Indië onafhankelijk wordt van Engeland, dan zou de katholieke Kerk niet de minste onaangenaamheden ondervinden.

Reeds geruimen tijd werkten de missionarissen in de verschillende districten, die door inlanders geregeerd worden en sinds eeuwen hadden zij niet met vervolging, of ook maar met de geringste moeilijkheden te kampen.

Vooral in Cochin en Tranvancore geraakten de missies zelfs tot hoogen bloei.

De weinige martelaren, die in Indië voor het geloof stierven, vonden steeds den dood in plaatselijke kerkvervolgingen. Bovendien deden zich deze gevallen nooit voor in landen, die door inlandsche vorsten geregeerd werden, maar die onder Portugeesch bestuur stonden, dat echter ook alles deed, om het geloof te beschermen.

UIT HET ROODE RIJK.

De strijd tegen de Kerk in Oost-Siberie.

Uit de districten Kamtschatka, Sachalin en Jakoetsk komen uitvoerige berichten over den toestand waarin de kerk zich daar bevindt. De inhoud dezer berichten kunnen wij als volgt samenvatten: „In onze streken (Jakoetsk, Kamschatka en Sachalin) waar de bevolking verschillende talen spreekt, is de Christelijke Godsdienst de eenige band tusschen de bewoners die over groote afstanden van elkaar verspreid wonen. Sedert 1923 voeren de Bolsjewisten een stelselmatige compagne tegen de kerk. De eene kerk na de andere wordt gesloten, voor andere doeleinden ingericht of gewoonweg afgebroken.

Iedere uitoefening van den Godsdienst is verboden, en als men het ergens durft te wagen om een godsdienstoefening te houden den worden de priesters en de geloovigen op de meest brutale manier mishandeld. Talrijke priesters werden reeds verbannen en de overigen worden op alle mogelijke wijzen door de Bolsjewieken vervolgd. Er is geen enkele priester, die nog eenigerlei burgerrechten kan doen gelden: broodkaarten en andere bonnen voor levensmiddelen worden aan hen niet uitgereikt....

Godslasteringen en bespotting van onze heiligen zijn aan de orde van den dag, zoo zelfs dat sommigen wanneer ze elkaar op straat ontmoeten de meest gruwelijke vloeken en verwenschingen jegens God beginnen uit te braken. Kinderen worden opgehitst tegen hunne ouders en tegen God en kerk. De communistische propagandisten verklaarden aan de bevolking dat Lenin, God en alle heiligen uit Rusland had verjaagd en dat O. L. Heer nooit meer naar de Russen of de bewoners van Siberie zal terugkeeren. De oude kerkelijke feesten en heiligendagen waaraan het volk zoozeer gehecht was, werden door de Bolsjewieken eenvoudigweg afgeschaft en bespottelijk gemaakt: de deelnemers aan de godsdienstplechtigheden met geweld uiteengejaagd.

DE FRANSCH-ITALIAANSCHE TEGENSTELLINGEN.

Als... Frankrijk maar hetzelfde wil doen.

3 Juni hield Grandi een groote redevoering voor den senaat, waarin hij opnieuw het standpunt van Italië, zooals dit verdedigd was op de Londensche conferentie, uiteenzette. Hij bracht een gedocumenteerd bewijs voor de stelling, dat dit standpunt in de lijn lag van de door Italië reeds op de conferentie te Washington aangenomen houding. In het verder verloop van zijn redevoering wees Grandi er op, dat de Fransch-Italiaansche tegenstellingen hun oorzaak vonden, behalve in vlootproblemen, ook in kwesties over den status van Italiaansche onderdanen in Tunis en in koloniale aanspraken, vooral betreffende de Zuidelijke grenzen van de Noord-Afrikaansche kolonies. Ter versnelling van de oplossing dezer moeilijkheden stelde Grandi een directe gedachtenwisseling voor tusschen Londen en Parijs, buiten de gewone diplomatieke wegen om. Frankrijk echter verkiest de gewone diplomatieke procedure en wenscht het Fransch-Italiaansche vlootprobleem uit te stellen tot na de oplossing van de bovengenoemde twee andere punten. Overgaande tot het nieuwe Italiaansche vlootprogramma deelde Grandi den Senaat mede, dat teneinde alles te vermijden, wat een overeenkomst zou kunnen verhinderen of vertragen, de Italiaansche regeering bereid is om zoolang de onderhandelingen, met het oog waarop de vlootconferentie verdagd werd, nog in gang waren, het vlootprogram voor 1930 op te schorten, mits de Fransche regeering hetzelfde zou doen voor haar vlootprogram voor 1930.

Tenslotte ging Grandi over tot de pogingen van den Volkenbond voor de beveiliging van den vrede. Italië is van meening, dat de Volkenbond 't verschijnsel oorlog meer behoort te beschouwen van het standpunt van voorkomen, dan van een standpunt van repressiemaatregelen. Derhalve verkiest Italie boven de formule „veiligheid, arbitrage, ontwapening" een andere formule n. l. „ontwapening, arbitrage en dan eerst veiligheid," hetgeen meer in den geest van den Volkenbond lag.

DE BUITENLANDSCHE POLITIEK VAN SOVJET-RUSLAND.

De Sovjets willen dicteeren, maar willen niet gedicteerd worden.

Wij zijn thans in de gelegenheid een uittreksel te geven van een geheim stuk, dat aan alle officieele personen in Rusland is toegezonden en dat handelt over de buitenlandsche betrekkingen van Rusland. In het stuk komen o.a. de volgende zinssneden voor welke werden behandeld op het 16e partijcongres:

„Met inachtneming van de ervaringen der laatste paar jaar moet het congres zijn uiterste best doen, zijn internationale positie te versterken en zich onafhankelijk te maken van alle kapitalistische landen. De leiding moet er op bedacht zijn de industrieele ontwikkeling, het collectivisme en de cultureele omwenteling naar vermogen te bespoedigen. De voornaamste punten waarop onze aandacht moet vallen zijn de financieele problemen. Hoe toch is het mogelijk, dat wij van de ons vijandige kapitalistische naburen de voor ons onderhoud zoo noodige goederen kunnen verkrijgen, zonder onze revolutionnaire positie te verloochenen? Hoe kunnen wij hun kapitaal naar ons toe trekken en hoe kunnen wij de economische crisis van Europa en Amerika ons ten nutte maken, om onze socialistische plannen te verwezenlijken? Hoe kunnen wij onze positie als een revolutie van het proletariaat rechtvaardigen in verband met de onontbeerlijke relaties en compromissen met de kapitalistische wereld? De sovjetregeering moet een nieuw plan maken voor de buitenlandsche politiek, hetgeen onze versterkte positie vraagt van ons. Heden ten dage nemen wij een zoodanige positie in, dat wij moeten dicteeren en niet gedicteerd worden. Laat de geheele wereld dat goed weten. De kapitalisten zijn in de ergste verwarring geraakt, de eene crisis volgt op de andere en de strijd om de markt is een gevecht vaak op leven en dood. Voor ons is de toestand thans gunstig, want de koloniën zijn in opstand en de arbeiders staan op tegen degenen, die hen exploiteeren. Daarom moeten wij van onzen voordeeligen toestand gebruik maken door een sterke buitenlandsche politiek en door sterke evenredige maatregelen.

BELGIË.

Het Walenland ten doode gedoemd.

De Waalsche pater Lemaire, die sedert vele jaren het bevolkingsvraagstuk in het Zuiden van België bestudeert, publiceert volgens de N. R. C. in Le Pays Wallon nieuwe statistieken over de geleidelijke ontvolking van het Walenland. Pater Lemaire ging de demografische cijfers over 1929 na voor de 26 gemeenten, die de streek van Charleroi vormen. Deze gemeenten tellen samen 344,204 inwoners en boekten in 1929 5101 geboorten tegen 5925 sterfgevallen. In andere streken van het Walenland zijn deze cijfers nog ongunstiger en het is slechts dank zij de nog steeds aanhoudende inwijking van Vlamingen, Italianen, Polen, Tsjechen, Marokkanen en Algerijnen, dat het totale bevolkingscijfer er nagenoeg stationair blijft.

DE ECONOMISCHE CRISIS VAN DUITSCHLAND.

Tien millioen werkloozen in de Vereenigde Staten, Engeland en Duitschland.

Op de vergadering van de bondscommissie van het algemeen Duitsch Vakverbond en van den algemeenen vrijen bond van kantoorbedienden, in een der zalen van het rijksdepartement van economie gehouden, heeft ook de rijksminister van arbeid, dr. H. C. Stegerwald, het woord gevoerd:

Wij bevinden ons momenteel in een economische wereldcrisis, aldus spreker. Dit blijkt reeds hieruit, dat in de drie voornaamste industrielanden de Vereenigde Staten van Amerika, Engeland en Duitschland ongeveer tien millioen werkloozen zijn.

In Duitschland werkt de voornaamste economische branche, de landbouw, reeds geruimen tijd met een groot deficit. Bovendien beteekenen de twee millioen werkloozen een vermindering der Duitsche koopkracht met vier à vijf milliard rijksmark. Ook in de financieele politiek van rijk en gemeente werden de laatste vijf jaar groote fouten begaan.

En zoo staan wij in 1930 voor de nuchtere werkelijkheid, dat wij om de financiën van het rijk, de landen, de gemeenten, rijksspoorwegen, werkloozenverzekering enz. te regelen, volk en staatseconomie opnieuw met 200 millioen mark moeten belasten op een oogenblik, dat men hoopte, dat, de aanneming van het Youngplan op alle gebied verlichting zou brengen.

En nu wordt mij geheel ten onrechte gezegd, dat het verkeerd is zoo hooge bedragen voor steun uit te keeren, inplaats van met dit geld werkgelegenheid te verschaffen. Maar dit is makkelijk. ker gelegd dan gedaan. Om ongeveer twee millioen werklooze geregel werk te verschaffen zijn ongeveer zes millioen rijksmark noodig. En zulk een bedrag kan tegenwoordig een regeering, hoe ze dan ook is samengesteld noch door buitenlandsche, noch door binnenlandsche leeningen, noch uit de loopende belastingen, bij elkaar brengen.

Door verschillende maatregelen, waarmee reeds een begin is gemaakt, hoopt de rijksregeering, wanneer de Rijksdag naar voorstellen goedkeurt, binnenkort 120 tot 150.000 arbeiders, in het bijzonder in de bouwvakken werk en brood te kunnen verschaffen. Voor hen, die niet terstond in het productieproces kunnen worden ingeschakeld, moet gezorgd worden.

Binnen 4 weken moet de Rijksdag beslissen, hoe met de beschikbare middelen nog aan 5 tot 600.000 werkloozen hulp kan worden verleend.

Door algemeene samenwerking en wederzijdsch vertrouwen hopen wij binnen afzienbaren tijd weer een betere atmosfeer voor de Duitsche economie te kunnen scheppen.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curacao, brengt hierbij ter algemeene kennisse, dat ingevolge artikel 12, onder h, van de Algemeene Politiekeur 1917 (P. B. 1925, No. 32), zooals dit artikel gewijzigd is bij de keur van 7 Juni 1930 (P. B. No. 36), in den vervolge op het eiland Curacao het venten op den openbaren weg verboden is zonder vergunning van ondergeteekende.

Zij, die voor een dergelijke vergunning in aanmerking wenschen te komen, moeten die schriftelijk vóór 1 Augustus 1930 bij ondergeteekende aangevragen, onder nauwkeurige opgave van: naam, voornamen, nationaliteit, ouderdom, woonplaats, (straat en huisnummer), beroep, soort der goederen waarmede zij willen venten en het (de) district (en), waar zij willen venten, onder bijvoeging van twee portretten.

Na 1 Augustus 1930 ingekomen aanvragen zullen niet meer in behandeling genomen worden, *terwijl na 1 September 1930 de verleende vergunningen ter Politie-hoofdwacht zullen kunnen worden afgehaald.*

Willemstad, Curacao, 20 Juni 1930.

De Procureur-Generaal
Hoofd der Politie v/d.
M. V. DIJK.